

efter den nuværende Skyldlov. Dette Ønske er, som jeg allerede har omtalt, altsaa til Dels imødekommet ved Fradragsreglerne. Dernæst udtaler man Ønsket om, at de halvårlige Vurderinger maa bortfalde. Ogsaa dette Ønske er imødekommet. Det er de to Realiteter, hvorom der er stillet Forslag. Sluttelig anstiller Andragerne nogle Betragtninger over det formentlig uheldige i at skride til Forandring af Vurderingsformerne, men da dette Spørgsmaal kun gælder for det andet Hovedpunkt, Vurdering af Jorden, skønner jeg ikke, at det faar nogen reel Betydning, thi det er kun en Prøvevurdering, hvorom der er Tale.

Fra forskellige Sider i Udvalget har man ønsket at forhøje den afgiftsfrie Vurderingssum fra 2,500 Kr. til 3,000 Kr. Dette kan der siges meget baade for og imod. Rent umiddelbart er det tiltalende at sikre sig, at ikke nogle mindre Besiddere, som nyder godt af de nuværende Fradragsregler, bliver udsat for en forhøjet Skattebyrde ved den nye Vurdering, men mod denne Forhøjelse fra 2,500 Kr. til 3,000 Kr. taler unægtelig den Omstændighed, at vi staar overfor en direkte Skat, og at det er en meget gammel Skat, idet den er den egentlige Afløser af vor gamle Hartkornsskat. Jeg kan ikke skønne, at de demokratiske Partier i Folketinget kan ønske at reducere Indtægtsbeløbet for den gamle Hartkornsskat udover, hvad Folketinget gjorde i 1903, og dertil kommer, at en Reduktion som den, hvorom her er Tale, af en Grundskat vil ikke betyde Lettelse alene for de mindre Besiddere — de vil endog mulig faa en Smule forhøjet Skat —, men det vil betyde Lettelse for alle Grundbesiddere, ogsaa de større Besiddere, som man dog ikke kan ønske at give nogen Lettelse i den direkte Grundskat. Der er saa meget mindre Grund dertil, som det sikkert kun vil blive meget faa pro mille af de mindre Besiddere, der vil blive ramt ved Vurderingen, thi selv den strengeste Vurderingsmyndighed har et vist Spillerum for Skønnet, hvilket ogsaa er nødvendigt, naar selve Vurderingsprincippet er saa mangelfuldt som i Ejendomsskyldloven, og at det er Tilfældet, derom er netop hele Diskussionen om Fradragsreglerne det bedste Vidnesbyrd. Der kunde naturligvis være Tale om at skride til en Forhøjelse af Promillen for derved at give Staten Erstatning for det Tab, der fremkommer ved, at man gaar fra 2,500 til 3,000 Kr., men enhver, som kender Stillingen paa Rigsdagen, vil vide, at Optagelsen af en

yderligere Forhandling om dette Spørgsmaal sikkert vil berede Sagen uoverstigelege Vanskeligheder og i alt Fald medføre, at vi ikke faar Loven vedtaget i rette Tid, saa at Vurderingen vil kunne gennemføres planmæssigt og grundigt inden første Juli 1914. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme imod det Underændringsforslag, som af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Pinstrup) er stillet vedrørende dette Spørgsmaal.

Om Overskyldraadets Sammensætning og Arbejdsmetode har man forhandlet. Ihvorvel man er enig om, at der paa dette Omraade klæber adskillige Mangler ved Ejendomsskyldloven, har man dog indenfor Udvalget fundet, at naar man af Hensyn til de to Principper, som er udtrykte i § 1, ønskede Loven gennemført, vilde det føre for vidt at stille Forslag om Ændring paa dette Punkt. Man har med de i Betænkningen fremsatte Anskuelser villet henlede Administrationens Opmærksomhed paa de Mangler og den Uensartethed i Arbejdet, som klæber ved Vurderingerne rundt omkring i Landet, og man har udtalt sig om Ønskeligheden af, at der lejlighedsvis eller maaske regelmæssigt tilkaldes lønnet Medhjælp for at gøre Arbejdet mere ensartet og derved bøde paa de værste af de Mangler, hvis Tilstedeværelse fra forskellige Sider er blevet paa-peget. Med disse Ord skal jeg anmode det høje Ting om at stemme for Udvalgets Ændringsforslag.

Pinstrup: Til § 5 har jeg stillet et Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig at motivere og anbefale. Saaledes som Lovforslaget forelaa fra den høje Regering, foreslog det i Virkeligheden kun dette ene: en Forøgelse af Ejendomsskyldskatten, men med det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget, vil Lovforslaget tillige indføre visse Forbedringer af Ejendomsskyldloven, f. Eks. lovfæster man de fem-aarige Vurderingsperioder, man forandrer den Lejeværdi, som betinger Fritagelse for Ejendomsskyld, en Ændring, som vel nok, hvad ogsaa den ærede Ordfører indrømmede, i nogen Grad er i Københavns Favør, og man foretager Ændringer i Fradragsreglerne. Men paa den anden Side ser jeg, at Udvalgsbetænkningen stærkt — vil jeg kalde det — lægger Pres paa Overskyldraadet, for at det skal praktisere Loven paa rette Maade, og det forstaar jeg saaledes, at man vil, at det skal gaa til den højeste Vurderingsgrænse,